

MI MLADI

Glasilo učencev OŠ dr. Antona Debeljaka Loški Potok

Šolsko leto 2023/24

UVODNIK

Dragi bralci!

Težko pričakovane in zaslužene počitnice so tu. Da pa vam v teh vročih dneh ne bo preveč dolgčas, si lahko ponovno ogledate naše šolsko glasilo.

Tudi letos smo v šoli brali, pisali, računali, peli pesmice, plesali, se igrali in doživeli marsikaj zanimivega. Kar nekaj naštetega boste našli med prispevki v glasilu. V tokratni izdaji boste lahko preverili, kam vse vas lahko odneseta domišljija in ustvarjalnost naših učencev. Naše glasilo krasi tudi nabor zanimivih likovnih izdelkov.

Hvala vsem ustvarjalcem, ki ste si vzeli čas ter z besedili ali risbo predstavili barve svojega sveta. Zahvaljujemo se tudi vsem učiteljem in mentorjem, ki ste kakorkoli prispevali k nastanku glasila.

Želimo vam prijetno branje in lepe počitnice.

Uredništvo

KOLOFON

MI MLADI: Glasilo učencev OŠ dr. Antona Debeljaka Loški Potok

IZDAJA: OŠ dr. Antona Debeljaka Loški Potok

UREDNIŠKI ODBOR: Andreja Mohar Montanič, Bogdana Mohar, David Kovačič

ZBRALA IN UREDILA: Andreja Mohar Montanič

SLIKOVNO GRADIVO: učenci pod mentorstvom Alenke Kalič, Almire Levstek in Renate Peterlin

LITERARNI PRISPEVKI: učenci OŠ dr. Antona Debeljaka Loški Potok in mentorice: Bogdana Mohar, Renata Peterlin, Helena Nosan, Almira Levstek, Anita Mate-Turk

JEZIKOVNI PREGLED: Bogdana Mohar

OBLIKOVANJE: Andreja Mohar Montanič

ŠOLSKO LETO: 2023/2024

ISSN:

Slika na naslovnici: Lučana Pivovarova, 4. razred

Slika na uvodni strani: Črt Mihelič, 4. razred

SEZNAMI PRIDOBLENIH PRIZNANJ V ŠOLSKEM LETU 2023/2024**✓ TEKMOVANJE IZ MATEMATIKE****Priznanje – šolsko tekmovanje**

1. razred: Eliana Debeljak, Stela Debeljak, Aleksej Knavs, Julija Knavs, Oskar Lavrič, Liza Muhič, Ian Škländer, Iza Zgonec
2. razred: Matic Bartol, Hana Knavs, Nika Koprivec, Anastasija Rebernik, David Sterle
3. razred: Eva Bartol, Emmanuel Debeljak, Brina Starc
4. razred: Lana Koprivec
5. razred: Mark Bojc, Brina Knavs, Julija Knavs, Asja Valenci
6. razred: Kaja Zbačnik, Anželika Pivovarova
7. razred: Lara Kordiš
8. razred: Ažbe Šega
9. razred: Ana Lavrič

Bronasto priznanje – regijsko tekmovanje

6. razred: Dominik Balantič
7. razred: Nika Turk

✓ TEKMOVANJE IZ SLOVENŠČINE**Cankarjevo priznanje – šolsko tekmovanje**

2. razred: Nika Koprivec, Vita Mohar, Alja Anzeljc, Hana Knavs, Ela Kordiš
3. razred: Eva Bartol, Erin Montanič, Brina Starc
4. razred: Lana Koprivec
5. razred: Julija Knavs, Žiga Košmerl, Zara Marjanovič
6. razred: Julija Debeljak, Kaja Zbačnik, Iza Knavs, Monika Car
7. razred: Neža Bambič, Stela Poje
8. razred: Špela Turk
9. razred: Kaja Lavrič

Bronasto Cankarjevo priznanje – regijsko tekmovanje

9. razred: Kaja Lavrič

✓ TEKMOVANJE IZ ANGLEŠČINE**Bronasto priznanje – šolsko tekmovanje**

8. razred: Špela Turk
9. razred: Jerca Lavrič

✓ **TEKMOVANJE IZ ZGODOVINE**

Bronasto priznanje – šolsko tekmovanje

8. razred: Kristian Knavs

9. razred: Jerca Lavrič, Kaja Lavrič, Lana Lavrič

✓ **TEKMOVANJE IZ BIOLOGIJE (ZA PROTEUSOVO PRIZNANJE)**

Bronasto priznanje – šolsko tekmovanje

9. razred: Kaja Lavrič, Lana Lavrič

✓ **TEKMOVANJE IZ KEMIJE (ZA PREGLOVO PRIZNANJE)**

Bronasto priznanje – šolsko tekmovanje

8. razred: Lada Pivovarova

Srebrno priznanje – šolsko tekmovanje

8. razred: Lada Pivovarova

✓ **TEKMOVANJE O ZNANJU IZ SLADKORNE BOLEZNI**

Bronasto priznanje – šolsko tekmovanje

8. razred: Špela Turk

9. razred: Ana Lavrič, Jerca Lavrič, Kaja Lavrič, Lana Lavrič

✓ **TEKMOVANJE VESELA ŠOLA**

Bronasto priznanje – šolsko tekmovanje

6.razred:Kaja Zbačnik

7.razred:Stela Poje

8. razred: Lada Pivovarova

✓ **TEKMOVANJE V MALEM NOGOMETU**

Za dekleta (letnik 2009 in mlajše)

Medobčinsko tekmovanje: 2. mesto

Področno tekmovanje: 3. mesto

UDELEŽENKE: Naja Knavs, Kaja Lavrič, Tia Gerželj Lavrič, Veronika Debeljak, Haidi Kordiš, Stela Poje, Rebeka Kordiš, Lara Kordiš, Neža Bambič, Nika Turk

Za dečke (letnik 2011 in mlajši)

Medobčinsko tekmovanje: 3. mesto

UDELEŽENCI: Gal Muhič, Lan Bartol, Gašper Knavs, Nejc Anzeljc, Aljan Turk, Dominik Balantič, Mark Benčina Lavrič

✓ JESENSKI KROS OSNOVNIH ŠOL

3. mesto v svoji kategoriji: Lina Knavs, Ela Kordiš, Nika Lavrič, Aleks Knavs

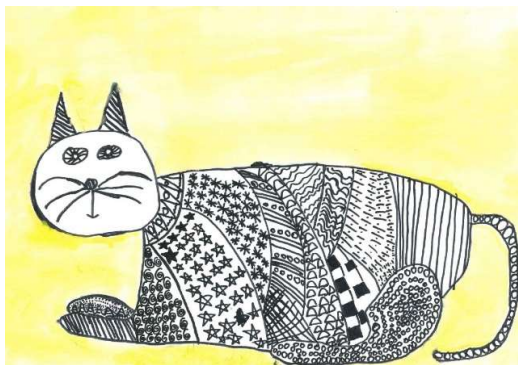
2. mesto v svoji kategoriji: Hana Knavs, Jaka Kordiš, Ela Muhič

✓ BRALNA ZNAČKA – ZLATI BRALCI**Priznanje za devetletno branje**

9. razred: Kaja Lavrič

✓ ZLATO GERBIČEVO PRIZNANJE**Priznanje za devetletno prepevanje v šolskih pevskih zborih**

9. razred: Jerca Lavrič, Kaja Lavrič, Lana Lavrič

Slika 1: Filip Debeljak, 4. razred

Slika 2: Gašper Žagar, 4. razred

DOGODKI ŠOLSKEGA LETA

PLAVALNI TEČAJ

V ponedeljek, 4. 3. 2024, smo šli učenci 2. in 3. razreda z avtobusom v Športni center Ribnica na plavalni tečaj. Tečaj je trajal dva tedna. Vsak dan smo imeli tri ure pouka, nato pa z avtobusom šli na plavanje. V garderobi smo se preoblekli v kopalke. Učitelji plavanja so nas razdelili v pet skupin glede na znanje plavanja. Najprej smo se ogrevali. Sledilo je plavanje v bazenu. Učili smo se različne tehnike plavanja. Zadnji dan smo imeli tekmovanje. Jaz sem dobila bronastega delfinčka.

Vita Mohar

Zjutraj smo se z avtobusom pripeljali v Ribnico. Potem smo šli v garderobe in si oblekli kopalke in posadili na glave plavalne kape. Nato smo odšli na bazen. Po plavanju smo spet šli v garderobe, si preoblekli oblačila in si posušili lase. Nato smo šli dol in pomalicali. Nato nas je avtobus spet odpeljal v Loški Potok.

Moje znanje: bronasti delfinček

Alja Anzeljc

KULTURNI DAN: OGLED GLEDALIŠKE PREDSTAVE TAJNO DRUŠTVO PGC IN LUTKOVNEGA MUZEJA

V sredo, 13. 3. 2024, smo imeli kulturni dan. Z avtobusom smo se odpeljali v Ljubljano. V Lutkovnem gledališču smo si ogledali zabavno gledališko predstavo Tajno društvo PGC. V predstavi so nastopali slovenski igralci.

Predstava je govorila o dijakih, ki so večinoma nagajali učiteljem. Glavni junak je bil Mihec, ki je živel sam z babico. Starši so mu umrli v prometni nesreči, ko je bil še majhen. Babico je imel zelo rad, včasih pa ji je tudi ponagajal. Bil je nagajiv in je rad hodil v šolo. Njegov učitelj gospod »Vejica« je Mihcu rekel, da je zbiratelj cvekov. Mihec se je spomnil na besedo »zbiratelj cvekov« in se odločil, da bo zbiral risalne žebličke. Nato so se mu pridružili še sošolca Janez in Metod ter sošolka Špela. Skupaj so ustanovili »Tajno društvo PGC«. Čez nekaj časa so se odločili, da bodo na oglasne deske obešali svoje oglase in potem nanj odtisnili pečat PGC. Hišnik Fiks se je razjezil nad oglasi PGC, ker je na njih pisalo veliko o njem, o urniku ... Nekega dne pa je ravnatelj po krivem rekel, da je te plakate napisal njihov sošolec Igor. Takrat je Mihec povedal, da teh plakatov ni napisal Igor, ampak on, Jože, Metod in Špela. Predstava mi je bila zelo všeč.

Po malici smo se odpravili na Ljubljanski grad. Na grad smo se pripeljali z avtobusom. Tam smo se razdelili na dve skupini. Vodič nas je najprej vodil na razgledni stolp. Od tam smo imeli čudovit razgled na Ljubljano. Nato nas je vodil v kapelo. Tam nam je povedal zgodbo o vitezu Juriju, ki je premagal zmaja. Govoril nam je tudi o cesarju Frideriku III. in o Erazmu Predjamskem.

Potem smo šli še v Lutkovni muzej. V spominu sta mi najbolj ostali marioneti »Sapraniška« in »Žogica Marogica«. Po malici smo se z avtobusom odpeljali v Loški Potok.

Kulturni dan mi je bil zelo všeč!

Lana Koprivec, 4. r.

ELIANA
Slika 3: Eliana Debeljak, 1. razred

DIARA
Slika 4: Diara Jeta, 1. razred

IZA
Slika 5: Iza Zgonec, 1. razred

LITERARNA DELA UČENCEV

Zagotovo ste že imeli v gosteh kakšno imenitno osebo. Kako ste jo sprejeli? Kam ste jo odpeljali? Učenke 3. razreda menijo, da je v domačem kraju veliko zanimivosti. Preberite si, kaj vse so pokazale obiskovalcem.

JURI IN BONGO STA PRIŠLA NA OBISK V NAŠ KRAJ ...

Juri in Bongo sta prišla v Loški Potok. Prvi dan sta prišla k meni domov. Nestrpno sem ju čakala. Ko sem ju videla, da prihajata, sem ju povabila na trampolin. Skupaj smo skakali. Sestavili smo načrt za druge dni. Ko je bila ura šest, smo postavili šotor. V šotoru nismo takoj zaspali, ker sem Bonga prosila, da mi pove, kakšno je življenje v Afriki. Ko smo se zjutraj zbudili, nas je čakala velika pustolovščina. Odpravili smo se na Tabor. Z nami je šla tudi mucka. Hodili smo zelo veliko časa, saj smo se odpravili peš. Ko smo prišli na cilj, smo odprli nahrbtnik in ven vzeli vsak svoj sendvič in vodo. Ko smo pojedli, smo si ogledali Retijsko uvalo in cel Loški Potok. Kmalu smo se odpravili nazaj domov. Ko smo prišli, smo bili zelo utrujeni. Takoj smo zaspali, saj se moramo naspiti, ker nas čaka še veliko dogodivščin. Ko smo se zjutraj zbudili, smo pripravili nahrbtnike in se odpravili na Kamni grič. Veliko smo se pogovarjali. Z nami je šla še mačka in kmalu se nam je pridružil še jež. Skupaj smo se odpravili po poti do Kamnega griča. Ustavili smo se in pogledali, če se vidi Triglav. Videl se je. Kmalu smo odšli domov. Juri in Bongo sta se poslovila in odšla nazaj v Afriko.

Eva Bartol, 3. r.

Bongo in Juri sta prišla v Loški Potok. Srečali smo se na Taboru. Pokazala sem jima Retje, Hrib in Travniki. Potem pa sem jima pokazala retijsko uvalo. Kmalu zatem sem ju odpeljala domov,

kjer smo se naspali in si spočili. Sklenili smo, da ju jutri peljem do kačaste smreke. Odidemo in hodimo, hodimo in hodimo in končno zagledamo kačasto smreko. Veseli smo, ker si bomo končno odpočili. Ko smo se spočili, smo nadaljevali pot. Vrnemo se domov na kosilo. Za kosilo prepelica in za konec slastna pica. Potem se odpravimo še na Jazbino, kjer srečamo veverico. In potem vse stezice rep ometa veverice. Odpravimo se proti domu. Tam nas čaka avtobus. Bongo reče: Jaz v Afriko, ti v Ljubljano. Adijo, se poslovimo in vsi gremo domov.

Brina Starc, 3. r.

Juri in Bongo sta prišla na obisk v naš kraj. Najprej smo odšli na Tabor, od kjer se je zelo dobro videl Loški Potok. Čez nekaj dni smo odšli na Jazbino nabirat zvončke in trobentice. Ko smo prišli na vrh, smo si odpočili. Na tla smo pogrnili odejo in se ulegli. Opazovali smo nebo, oblake in ptice. Bongo je bil zadovoljen, ker so bile živali srečne. Nato smo se odpravili po poti navzdol. Medtem smo srečali ježa, ki je želel z nami na pot. Čez en teden smo se odpravili pogledat »zlato smreko«. Nekaj časa smo hodili, nato pa smo jo zagledali. Juriju je bila zelo všeč, nato pa smo se odpravili še h kačasti smreki. Juriju in Bongu je bila kačasta smreka zelo všeč. Utrujeni smo odšli k meni domov. Razkazala sem jima svoj dom. Igrali smo se ristanc in igre z žogo. Naslednji dan smo odšli na potep po vseh vaseh. Pridružila se nam je muca Mika. Naslednji smo skupaj odšli na Kamni grič. Lepo smo se imeli. Takrat se nam je pridružila še veverica, ki je vsakemu od nas podarila en lešnik. Nato sta Bongo in Jurij odšla nazaj v Afriko. Lepo smo se imeli in si obljubili, da se še kdaj dobimo.

Erin Montanič, 3. r.

V nadaljevanju pa lahko preberete še nekaj poučnih zgodb in pesmi, ki so nastale pod peresom naših starejših učencev.

PRED MOČNIM JE ŠIBKEJŠI VEDNO KRIV (basen)

Mačka Jolanda, natararica v prijazni restavraciji na koncu mesta, je svojega gosta, psa Gustava, hitro in prav prijazno postregla. Ko je pojedel in tudi že spil kavico, ga je mačka lepo prosila za plačilo, a Gustav je plačal dve kosti premalo. Jolanda mu je to hotela prijazno razložiti, a Gustav je dejal, da je bila kava skoraj mrzla in da je bilo v njej premalo sladkorja. Mačka se je zagovarjala, da je skuhala prav takšno kot vedno. Pes ji je nato natvezel, da mu je prejšnji večer snedla večerjo in mu pustila samo drobtine, a mačka je trdila, da to seveda ni res. Gustav ji je nato zabrusil, da če mu bo še nasprotovala, bo v restavracijo pripeljal svojo tolpo, »kulske pse«, ki ji bodo razbili vse v restavraciji, z njo vred. Tako je uboga nemočna Jolanda ostala brez pravega plačila in le tiho gledala, kako Gustav odhaja po mestu.

Stela Poje, 7. razred

SAMO VIDEZ TE NE SPREMENI (basen)

Lisici se je zdelo, da živali prepoznajo njeno prebrisanost in zvitost le zaradi njenega repa. Odločila se je, da si bo rep odsekala, zato je šla po sekiro. Mimo pa sta ravno prišla zajec in zajklja in se smejala na vsa usta. Lisica s sekiro ju je vprašala, kaj vendar je tako smešno. Povedala sta ji, da tudi če bo brez repa, bo še vedno lisica in prav tako zvitka kot vse ostale lisice.

Neža Bambič, 7. razred

Šestošolci so napisali svoje prve pesmi.

POMLAD

*Pomlad je prišla,
ptičice so priletele
in veselo zažvrgolele.
Njiva že zeleni,
kmetič veselo hiti,
da seme posadi.
Na travniku rože cvetijo,
deklič jih nabiral bo,
da razveselil mamo bo.*

Mark Lavrič, 6. razred

ŠOLA

*Šola je obvezna in stresna,
a hkrati tudi zanimiva.
Če se ne učiš,
lepe ocene ne dobiš,
če pa učiš se,
te ocena popelje v veselje.
S prijatelji se družiš in zabavaš
pa včasih tudi ponagajaš,
čeprav je šola včasih bedna,
je vendarle veliko vredna.*

Patrik Turk, 6. razred

MOJA PRVA PESEM

*Ustvariti pesem je težka naloga,
če se v pesnika pretvoriti ne znaš,
včasih gre, a včasih ne,
v glavi so ene misli le.
Gledam ven, v okno, v zid,
da le pojavi se navdih,
a pesmi ni v žepu
in tudi ne v mačkinem repu.
Še vedno ni navdiha?
Pa me nič ne briga!
Rabim pač preobrat
in se grem ven igrat.*

Anželika Pivovarova, 6. razred

ŠOLA

*Vsako jutro, ko se zbudim,
vesel v šolo odhitim,
ko pa v šolo pridem,
komaj čakam, da odidem.
Vendar v šoli moram ostati,
saj za življenje moram kaj znati.
Ko konec pouka zvonec zvoni,
že hitro vsak domov odhiti.*

Aljan Turk, 6. razred

MORJE

*Morje je globoko,
živali je veliko.
Mirno v vodi plavajo,
jadrnice plujejo.
Pot na morje dolga je,
a vredno počakati je.
Saj tam se zabavamo,
uživamo, ko plavamo.
Najboljše počitnice so,
ko na morje gremo.
V vodo lahko skačemo
in se potapljamo.*

Iza Knavs, 6. razred

ŠOLA

*V šoli se vsak dan veliko dogaja.
Včasih se prepiramo,
včasih tudi tepemo.
V glavnem pa sploh
ni vse tako slabo.
Mučijo nas s šolskimi nalogami,
v resnici pa znanje nam ponujajo.
Učitelji nas spodbujajo in učijo,
da v življenju uspeh doživimo.*

Nik Benčina, 6. razred

S KOLESOM K MAMI

*Zdaj prišel je letni čas,
ko s kolesom grem k mami v vas.
Zapnem čelado, pogledam kolo,
ali zavore držijo, luči svetijo.
V klancu za Mali Log vrtim težko,
od križpotja naprej pa lepo in lahko.
Na cesti pazim na avtomobile,
če vidim kamion, kolo s ceste zavije.
Pozvonim pri mami in
že me sladkarija premami,
vprašam, če je v shrambi morda sok,
sendvič, čokolada ali kompot.*

Julija Debeljak, 6. razred

ŠOLA

*Ko zvonec zazvoni,
učenec v razred oddrvi.
Učiteljica stopi skozi vrata,
si za spraševanje izbira junaka.
Ko izgovori moje ime,
se ustavi mi srce.
Poslušaj me in premišljuje
in mi reče: »Sedi, pet.«*

Lan Knavs, 6. razred

O ŠOLI

Šola je stavba,
kjer se znanje pridobiva,
a včasih prinese
tudi kakšno slabost.
Preveč učenja, nalog in drugo,
ampak treba je potrpeti.
Zjutraj, ko zvonec zazvoni,
vsi v razred pridrvimo
in se v svojo klop zapodimo.
So učne ure težke,
spraševanje se vrsti,
sem ter tja pa po nesreči
tudi kakšna enka prileti.

Lina Bartol, 6. razred

DRUŽINA

Družina je zelo pomembna
in zelo veliko vredna.
Povsod skupaj hodimo
in se ne ločimo.
Včasih se skregamo,
a se kmalu pobotamo.
Radi se imamo vsi
in smo zelo povezani.
Monika Car, 6. razred

ŠOLA

Šola je kdaj dolgočasna,
kdaj pa zabavna.
Zabavna je na izletih,
takrat so učenci tako veseli,
kot bi videli Petra Prevca
na poletih.
Ampak najbolj vesela je,
ko zadnji zvonec zazvoni
in se poletje pred nami smeji.

Dominik Balantič, 6. razred

ŠOLA

Šola je kot lepa pesem,
le da si v šoli zelo resen.
v šoli lahko pesem napišeš
in če ti ni všeč,
jo lahko pobrišeš.
V šoli je zanimivo,
včasih tudi iskrivo.
Šole ne mara vsak,
a tisti, ki jo,
je pravi učenjak.

Nejc Anzeljc, 6. razred

DOMOLJUBJE V VERZIH

Sedmošolci so ob prebranih besedilih razmišljali o domu, družini, domoljubju. Iz tega se je rodilo kar nekaj pesmi.

MOJ DOM

*Moj dom ni enak brez družine,
brez moje družine fine,
kjer je ljubezen in prijateljstvo,
ki nikoli ne mine.
Svoj dom imam rada zato,
ker me v njem spoštujejo,
mi pomagajo
in me razumejo.*

Veronika Knavs, 7. razred

DRUŽINA

*Družina je zame zlata,
vedno skupaj, kot ena ekipa,
ljubezen in sreča.
Mačka se igra, družina se smeje,
v našem domu je vedno veselje,
skupaj preživljamo čudovite dni,
skupen čas hitro mini.*

Tanaja Anžur, 7. razred

MOJ DOM

*Moj dom me povezuje povsod,
tudi takrat, ko sem nekje drugod.
Če bi šla od doma nekam stran,*

*bi pogrešala svojo družino,
saj se imam z njo tako fino.
Vsekakor vem, da je drugod lepo,
a doma je najlepše.*

Lara Kordiš, 7. razred

MOJ DOM

*Moj dom ne bi bil dom
brez moje družine in miline,
ki jo občutim v njem.
Tudi brez psičke Pike
moj dom ne bi bil dom.
Vedno, ko pridem iz šole,
me pričaka ob cesti.
Doma imam tudi zajce,
ki jih ne zamenjam za nič na svetu,
čeprav vem, da jih je še na tisoče
na tem planetu.
Pri nas doma živi ljubezen
do živali in ljudi.
Tistih, ki so tam že bili
ali pa bodo še prišli.*

Stela Poje, 7. razred

DRUŽINA

*V družini smo deležni veliko ljubezni,
 njeno srce preganja vsake bolezni,
 napolni pa nas z dobro energijo,
 zdravjem, srečo, domišljijo.
 Le kaj bi dom brez družine,
 kjer ljubezen nikoli ne mine,
 le kaj bi družina brez doma,
 le kaj bi, le kaj bi?*

Neža Bambič, 7. razred

KJE JE DOM?

*Kje je dom?
 Tam, kjer imaš streho nad glavo?*

PESMI O ŽIVLJENJU

Osmošolci so brali pesem Življenje avtorja Nika Grafenauerja in ob njej tudi sami razmišljali in pesnili o življenju.

ŽIVLJENJE

*Življenje je kot roža,
 včasih bode, včasih boža.
 Vedno prehitro mine,
 zato si ustvari najlepše spomine.*

Anika Car, 8. razred

*****

Življenje ima začetek in konec.

Dom je tam, kjer je družina.

*Kjer je družina povezana,
 kjer se med vsemi spleta ljubezen
 in kjer je sreča.*

Tam je dom.

Eva Vesel, 7. razred

LJUBEZEN

*Ljubezen ni le ena,
 je za vsakogar drugačna;
 zame je družina, mačka ...
 A za vsakega najboljša, sladka.*

Nika Turk, 7. razred

*Začne se z jokom,
 konča pa, kot bi počil lonec.
 Življenje je, kot da bi zadel
 center s puščico in lokom.
 Življenje se kdaj »sfizi«,
 včasih pa je kot na zeleni veji.
 Vse dobro naj se dolgo smeji,
 vse slabo pa naj se v črnino potopi.*

Kristian Knavs, 8. razred

*****

*V življenju lahko pogrneš,
če se z življenjem igraš.
Lahko pa kar dobro uspeš
in nekaj imaš.
Življenje ima začetek in konec
kot rdeč pikasti lonec.
Enkrat si v cvetu življenja,
spet drugič na koncu hrepenenja.*

Ažbe Turk, 8. razred

*****

*Če prijazen si, sreča te doleti,
če pa nesramen si, se od stresa ti zvrsti.
Ko nekaj narobe narediš,
veš, da na napačni poti stojiš,
nato pa se zbudiš
in vse popraviti želiš.*

Jaka Vesel, 8. razred

*****

*Življenje je kot dišeči cvet na polju,
življenje je kot ovenela cvetlica,
življenje ima veliko vzponov in padcev,
a življenje je samo eno,
zato uživaj do zadnjega dne.*

Žana Benčina, 8. razred

*****

*Življenje je eno, samo eno.
Je kot cesta, ki vodi v neznano,
je lepo kot sonce rumeno,
a včasih kot z blatom nastlano.
Lahko te odnese po lepih poteh,
ki s cvetjem obdane so vse dni,
a včasih se kaj temnega zgodi,
na koncu pa si želimo vesele dni.*

Haidi Kordiš, 8. razred

*****

*Življenje moramo preživeti,
če nam je lepo ali ne,
s prijatelji in družino
vse lažje je.
Ko nam je težko,
družina nam pomagala bo,
v krogu dobrih prijateljev
pa nam vedno bo lepo.*

Teja Mišič, 8. razred

*****

*Življenje je kot luna na nebu,
se prikaže in je spet ni,
pokaže se le za kratek čas*

in v miru izgine od nas.

Življenje ostane le še v spominu

in spet se ponovno rodi.

Rodi se kot ljubezen v srcu

in umre kot bolečina v spominu.

Življenje je kot mavrica,

lepa in pisana po dežju.

Življenje ni le dobro, je tudi slabo,

ampak nazadnje je vedno lepo.

Tija Grandljič, 8. razred

*****

»ZVEZDICA NIJA«

Cvetje diši, ptice letijo,

voda šumi, čebele brenčijo.

Tišina s temno kopreno

je padla na zemeljska tla.

In ena in druga za drugo

se kopica zvezdic vžgala.

Noč in dan sta se zmešala,

v vrtenju brezkončnem krožita.

Nebo in zemlja sta se pomešala,

ne ve več punca, kje stoji.

Med zvezdami in soncem,

mrzlo in toplo je.

In z žalostjo in veseljem vemo,

da je vedno temneje.

Je žalostna zvezdica, ki na nebu visi?

Je ona revica, ko v temi žari?

Saj z vsakim utripom

bliža se konec.

Cvetje diši, ptice letijo,

voda šumi, čebele brenčijo.

Lada Pivovarova, 8. razred

Za šestošolce pravljic ni nikoli preveč in so jih napisali še sami ...

ČAROBNI GOZDIČEK

Nekoč je v gozdu živel starček.

Vsak dan je hodil do svojega najljubšega bora. Ta bor je bil visok, mogočen in zelo košat. Star je bil točno sto triintrideset let, toliko kot starček, saj ga je on posadil. Nekega dne ga je začelo boleti srce. Mislil je, da se njegovo življenje počasi končuje. Odšel je do bora in videl, da je posekan. Začel je iskati ljudi, ki so ga posekali, a jih ni našel. Šel je do izvira sredi širnega gozda. Poti do tja ni poznal nihče razen njega in njegove vnukinje. Ta izvir je bil namreč velika skrivnost. Ko je prispel, se je iz izvira zaslišal čuden glas, ki mu je povedal, da če vzame čudežni list, ki visi na pajkovi mreži, in trikrat pihne vanj, se mu izpolni želja, vendar mora paziti, kajti na voljo ima samo devet želja. Najprej si je zaželel, da bi imel dovolj hrane vsak dan, nato si je

zaželel, da bi imel veliko vode ter vina. Zaželel si je še kup drugih stvari, ko pa je prišel do zadnje želje, se je spomnil svojega bora. Zaželel si je, da okoli gozda zraste veliko visokih, mogočnih in košatih borov. Gozda se skoraj ni videlo iz doline, v kateri je vas. Vsi v vasi so se čudili, zakaj je zopet toliko dreves, ki so se jih komaj rešili. Vaščani so odšli do gozda in ko so začeli rušiti drevesa, so zaslišali glas starčka, ki jim je prepovedal približevanje gozdu. Vaščani so se zasmejali in nadaljevali z delom, ko se je kar naenkrat gozd zatresel. Vsi so padli v dolino, le starček je ostal v gozdu. Nihče ga ni nikoli več motil, vse do konca njegovega življenja.

Morda ga lahko še danes najdete v čarobnem gozdičku.

Kaja Zbačnik, 6. razred

Šestošolci pa so pisali tudi GOZDNE PRAVLJICE. Vse so se začele z enakim uvodom, domišljija pa jih je peljala po različnih poteh in nastale so različne pravljice.

GOZDNA PRAVLJICA 1

Predavnimi časi je v raztrgani bajti blizu gozda živel siromak s svojima otrokoma. Mati jim je že davno umrla in vse, kar so imeli, je bil star petelin.

Nekega hladnega jutra so šli v gozd na sprehod. Ko so se vrnili domov, so videli, da je v hiši gorel ogenj. Vstopili so in notri je spal petelin. Preverili so in videli, da je petelin še živ. Naslednje jutro so se zbudili ob nekih zvokih. Preplašili so se, ampak so šli vseeno pogledat, kaj povzroča ta zvok. To je bil petelin, ki je zelo kričal. Oče se mu je približal. Petelin je začel teči v gozd, oče pa je tekel za njim. Preden ga je ujel, se je ustavil, kjer je ležalo majhno zlato jajce. Oče je potipal jajce in res je bilo zlato. Petelin je spet začel teči in kjer se je ustavil, je bilo še več zlata. Našel je ogrlice, škatle in veliko drugega. Oče je imel zares srečo, ker si je petelin zapomnil pot do doma. Ko sta se vrnila, je oče pokazal svojima otrokoma vse, kar sta našla, in vsi so bili zelo srečni. Ponoči pa je starejši sin ukradel in potrošil nekaj denarja. Zjutraj je oče opazil krajo, a sin ni hotel priznati, da je vzel on. Ponoči se je zgodba ponovila. Ampak oče ni zaspal, da bi videl, kdo je kradljivec. Ko je videl, da je njegov prvi sin, je bil zelo jezen nanj. Zjutraj mu je dal nekaj denarja in mu rekel, naj gre, kamor hoče, in naj se ne vrača domov. Ostala sta sama oče in drugi sin. Petelin jima je prinašal še več zlata, zato sta si čez nekaj časa naredila novo hišo. Imela sta vsega zadosti in oče je našel službo. Drugega sina pa nista več videla. Petelin jima je prinašal zlato, dokler ni umrl točno takrat, ko je bil star devet let. Zato sta oče in sin na ta dan vsako leto praznovala praznik.

Živela sta srečno do konca svojih dni in še zdaj živita, če nista še umrla.

Anželika Pivovarova, 6. razred

GOZDNA PRAVLJICA 2

Predavnimi časi je v raztrgani bajti blizu gozda živel siromak s svojima otrokoma. Mati jim je že davno umrla in vse, kar so imeli, je bil star petelin.

Siromak je skrbno pazil na petelina in ga hranil. Nekega dne se je siromak odpravil od doma, lepo se je oblekel in odšel. Otroka sta se poslovila od očeta in zaklenila hišo, potem pa sta se igrala. Oče je šel v restavracijo z neko bogato gospo, potem pa jo je pripeljal domov. Prišel je pozno zvečer, zato sta otroka že spala. Petelin je zgodaj zjutraj zakikirikal in otroka sta se že zbudila. Šla sta k petelinu in mu dala jesti, potem se je zbudila tudi žena in takoj okregala otroka. Kregala ju je, ker sta jo zbudila, otroka pa sploh nista vedela, od kod se je vzela ta ženska. Pozneje, ko se je oče zbudil, je šla žena po nakupih. Oče je otrokoma razložil, da je ta bogata ženska, njuna mačeha. Otroka sta se čudila in šla k petelinu. Ko je mačeha prišla iz trgovine, je potožila očetu, da noče imeti petelina, ker ga ne potrebujejo in lahko živijo tudi brez njega. Oče se seveda ni strinjal, saj tudi otrokoma veliko pomeni. Zvečer je mačeha vzela petelina in šla z njim v gozd, hotela ga je namreč ubiti. A jo je oče pravočasno našel in ji vzel petelina. Drugi dan je mačeha pakirala stvari v svoj kovček. Preden je odšla, je očetu in otrokoma podarila zlat prstan. Oče in otroka niso vedeli, kaj naj naredijo s prstanom, in so ga nadedli petelinu na kljun. Potem so šli v vas. Ko so prišli nazaj domov, so bili zelo lačni, oče je odprl hladilnik in je bil poln, zapolnjena je bila vsaka polica. Otroka sta bila zelo navdušena. Potem ko so pojedli obilno večerjo, so se odpravili spat. Zjutraj je petelin zakikirikal in vsi so se zbudili. Ko so pojedli zajtrk, sta otroka morala v šolo, ustavila sta se, ker sta pred hišo videla bogat avto, in ker je oče nekoč že vozil avto, je otroka sam peljal v šolo. Ko je oče prišel nazaj domov, so v kuhinji stale tri skrinje. Oče je odprl prvo skrinjo, v njej so bili sami bankovci, bil je zelo vesel. Nato je odprl drugo skrinjo in v njej je bilo zelo veliko kovancev, potem pa je odprl tretjo in v njej je bilo veliko zlatnikov. Oče je hotel skrinje odvleči v prazno shrambo, a so bile pretežke, saj so bile do vrha napolnjene z denarjem. Ko si je oče nehal ogledovati skrinje, je šel pripraviti kosilo za otroka. Odprl je hladilnik in čeprav so zvečer precej hrane pojedli, je bil hladilnik spet poln. Ko je pripravil kosilo, sta otroka prišla iz šole in oče jima je povedal o skrinjah. Po kosilu so poskušali izvedeti, od kod so prišli hladilnik, ki se sam polni, bogat avto in tri skrinje, ki so do vrha napolnjene z denarjem. Potem pa se je spomnil, da so prstan, ki jim ga je podarila mačeha, dali petelinu na kljun. Zelo so bili hvaležni, da imajo petelina, saj prstan deluje le na njegovem kljunu. Z denarjem so kupili novo kletko za petelina.

Živel so srečno do konca svojih dni in še zdaj živijo, če niso že davno umrli.

Iza Knavs, 6. razred

GOZDNA PRAVLJICA 3

Predavnimi časi je v raztrgani bajti blizu gozda živel siromak s svojima otrokoma. Mati jim je že davno umrla in vse, kar so imeli, je bil star petelin.

Nekega dne je šel siromak na potep v vas. Na tleh je našel kovanec. Ko je prišel domov, ga je dal pod vzglavnik. Pozno zvečer, ko je nahrnil petelina, je odšel spat. Ko se je zjutraj zbudil, je pod vzglavnikom ležalo sedem kovancev. Ko sta se zbudila njegova sinova, je dal vsakemu po tri, enega pa je obdržal zase. Tisti, ki ga je obdržal zase, je bil čaroben, a on tega ni vedel. Tisto popoldne sta sinova odšla v vas. Na tržnici sta si kupila štruco kruha in liter mleka. Ko sta se vračala domov, sta veselo žvižgala in hopsala. Tudi oče je bil vesel, ko ju je zagledal. Usledli so se za mizo in vse pojedli, za večerjo jim ni ostalo prav nič več. Spat so odšli lačni. Zjutraj je siromak s čarobnim kovancem odšel v gozd. Tam je videl majhno hišico, kjer je nad

vrati pisalo: čarovnica. Siromak je potrkal in vstopil. Notri je sedela čarovnica in ga vprašala, ali potrebuje pomoč. Siromak jo je zelo potreboval. Vprašal jo je, če lahko kaj naredi s kovancem. Čarovnica mu je rekla, da ga mora dativ roke in ga močno pretresti. Če bo storil tako, bo imel v roki vse polno kovancev. Siromak se ji je zahvalil in odšel domov. Takoj je naredil, kar mu je svetovala čarovnica. In res je delovalo – v rokah je imel polno kovancev. Z njimi je kupil veliko hrane, tako da so je imeli več kot dovolj.

Živel so srečno do konca svojih dni in še živijo, če niso še umrli.

Maja Žagar, 6. razred

GOZDNA PRAVLJICA 4

Predavnimi časi je v raztrgani bajti blizu gozda živel siromak s svojima otrokoma. Mati jim je že davno umrla in vse, kar so imeli, je bil star petelin.

Nekega dne sta se otroka odpravila v gozd, hotela sta namreč poiskati gobe za večerjo. Starejši brat je rekel mlajšemu, da bi rad imel konje. Mlajši se je zasmel, ker je vedel, da so konji predragi in jih ne bodo nikoli imeli. Brata nista našla nobene gobe. Starejši pa si je zaželel vsaj eno samo gobo, da zvečer ne bi bili tako lačni. Žalostna sta odšla domov in razmišljala, kako bo oče jezen, ker bosta prišla praznih rok. Ko sta prišla domov, ju je oče res okregal in ju poslal v hlev k petelinu. Starejši pa je spet rekel, da bi imel konje in gobe. Ko sta prišla iz hleva, sta pred hišo zagledala konje, na mizici pa so ležale tudi velike gobe. Brata sta naslednji dan spet odšla v hlev k petelinu in se spraševala, kdo neki je zaslužen za to, da so dobili konje in gobe. Ugotavljala sta, da se je morda kaj posebnega zgodilo v gozdu. A tam nista opazila ničesar sumljivega ali nenavadnega. Spet sta odšla v hlev k petelinu in naglas govorila, kako rada bi našla tistega, ki uresničuje vse želje. In posvetilo se jima je, da ravno stari petelin povzroča, da se želje uresničijo. Zato sta mu začela govoriti, kar sta se spomnila: avto, fračo, kitaro, novo hišo ... In ko sta odšla ven, sta zagledala vse, kar sta si zaželela pred starim petelinom. Mlajši brat je šel po očeta in ta je rekel, da je njihov petelin res dobra žival. Ko pa je nekega dne oče odšel k staremu petelinu, je videl, da ga ni več. Hitro je odšel po sinova in jima povedal slabo novico. Tudi onadva sta odhitela v hlev in videla, da petelina ni tam. Odšli so po sveče, jih prižgali in odhiteli iskat starega petelina. Najprej so odšli v gozd. Mlajši brat je rekel, da bi bilo boljše, če se ločijo. Oče in starejši sin sta se s tem strinjala. Poslovili so se in odhiteli vsak po svoji poti. Oče je v gozdu zaslišal nekakšen zvok. Pogledal je, a tam ni bilo nikogar. Mirno je odšel naprej. Tudi mlajši sin je nekaj zaslišal, ustrašil se je in zbežal domov. Starejši sin pa v gozdu ni ničesar slišal. Ko je mlajši sin prišel domov, so bila hišna vrata odprta. Sin je prestrašeno klical na pomoč. Oče in starejši sin sta ga zaslišala in odhitela domov. Videla sta, kako mlajši sin joka v travi. Odhitela sta k njemu in ga objela. Vprašala sta ga, kaj je narobe. Mlajši sin je s prstom pokazal na vrata. Oče je stopil v hišo, a ni bilo nikogar. Starejši sin pa je v grmu opazil veliko črno senco. Oče je odšel pogledat. Za grmom je stala punčka, ki je bila zelo umazana, v roki pa je držala starega petelina. Mlajši sin se je petelina zelo razveselil. Punčka je petelina izpustila in ta je odhitel k mlajšemu bratu. Punčka je povedala, da je petelina vzela samo zaradi tega, ker je bila zelo osamljena in si je hotela pričarati družino. A petelin tega ni znal narediti, zato ga zdaj vrača. Oče je punčki rekel, da lahko ostane pri njih. Punčka je od veselja kar zajokala in vse tri naenkrat objela.

Živeli so srečno do konca svojih dni in še zdaj živijo, če niso še umrli.

Monika Car, 6. razred

KAKO JE NASTAL ... – IZVIRNE RAZLAGALNE PRIPOVEDKE SEDMOŠOLK

KAKO JE NASTAL MOJ PRIIMEK POJE

Nekega daljnega popoldneva je pred hišo sedel možakar France. Imel je že kar veliko let in čeprav ni imel žene, otrok in vnukov, je bil vseeno vesel. Kot mlad fantič je zelo rad pel, zdaj pa ne več, zato mu vaščani niso verjeli, da je bil kaj pristen pevec. Nikoli si ni upal zapeti pred množico. Vsak večer se je sprehajal po Loškem Potoku in opazoval zadeve, ki so se v tem času spreminjale. Videl je trgovino, prenovljeno občino, ki je stala nasproti nove šole, in to počel skoraj vsak večer. A nekega dne je pred trgovino opazil ženo, ki je nosila težko vrečo stvari. France se ji je ponudil, da ji pomaga, naenkrat pa jo je pogledal v oči in opazil, da je to dekle, s katero sta bila v mladosti zaljubljena. Od veselja je na ves glas zapel in pel je tako glasno in močno, da se ga je slišalo do Ribnice. Vsi so pritekli na balkone in videli Franceta, kako poje. Drug drugemu so klicali: »On poje, on poje!« Tudi ženo je ganilo in že naslednji dan sta se poročila. In od takrat naprej so ga vsi klicali France Poje. Vrečka pa še zdaj stoji pred trgovino in čaka, da jo gospa pride iskat.

Stela Poje, 7. razred

KAKO JE MOJ PREDNIK DOBIL PRIIMEK

Moj daljni prednik je bil vsak dan zelo vesel. Nikoli ni bil žalosten. Znal je nasmejati ljudi. Nekega dne pa je izgubil najboljšega prijatelja in to ga je res prizadelo. Več kot mesec dni se ni nasmehnil. V njegovo vas pa se je preselila neka družina in oče te družine se je prav hitro spoprijateljil z njim. Od takrat naprej je bil spet vesel, zato je Vesel postal njegov priimek.

Eva Vesel, 7. razred

PREDMETI V ŠOLI SO OŽIVELI

Domišljjski spisi petošolcev na temo predmetov, ki so oživel.

PREDMETI V ŠOLI SO OŽIVELI

Ko smo jaz, Taj in Žan šli v šolo, so se dogajale čudne stvari. Ko smo prišli na stranišče, je oživel lijak. Lijak je prišel med poukom v razred in naredil poplavo. Hitro smo zbežali na hodnik in zaprli vrata. Učiteljica pa se je utopila. Po malici smo odšli v skupni prostor. Oživel so instrumenti. Potem pa smo šli v hišnikovo delavnico, kjer je oživelo kladivo in Žana počilo po glavi. Prišli smo v 5. razred in vsem se je zmešalo. Na srečo je prišel učitelj Jani in nam dal

bonbone, ki so nas takoj pozdravili. Tudi učiteljica je oživila. Nato sva jaz in Taj zagledala hokejsko palico, ki je priplesala do mene in me je udarila po nogi. Imela sem modrico. Taj pa je bilo to tako smešno, da ni bil več pozoren in je še on eno dobil po nogi. Naslednji dan je bilo vse v redu in vse po starem.

Asja Valenci, Taj Lavrič in Žan Klun, 5. razred

PREDMETI V ŠOLI SO OŽIVELI

Ko smo prišle v sredo jaz, Ana, Zoja in Zara v šolo, so se dogajale čudne stvari. Ko smo vstopile, smo na hodnikih zagledale skakajoče kljukice, na katerih bi morale viseti naše bunde. Vsaka je hotela ujeti svojo kljukico, ampak so nam pobegnile. Potem smo oblečene šle v razred in zagledale kredo, ki je sama pisala po tabli. Iz razreda smo hotele iti v knjižnico, saj smo mislile, da bo tam vse v redu, ampak smo se zmotile. Ko smo prišle tja, smo videle, da so okna razbita, knjižne police pa so bile prazne. Odločile smo se, da gremo k ravnatelju, da ga vprašamo, kaj se dogaja. Nismo ga našle, njegova pisarna pa je bila polna žogic. Šle smo domov, naslednji dan pa je bilo vse v najlepšem redu.

Ana Bartol, Zara Marjanovič, Zoja Turk, 5. razred

PREDMETI V ŠOLI SO OŽIVELI

Ko smo danes zjutraj Ela, Matej in jaz prišli v šolo, so se dogajale čudne stvari.

Ko smo vstopili skozi vrata, smo videli, da v naši garderobi utripajo luči in obešalnikov ni več. Kar oblečeni in obuti smo stekli v razred. Ko smo prižgali luči, smo videli, da ni ne stolov ne miz. Šla sem na WC in videla, da ima školjka zobe in laja kot pes. Ko sem prišla v razred, ni bilo ne Ele ne Mateja. Ela in Matej sta šla v knjižnico in medtem ko je Ela odpirala vrata, jo je skoraj zadela knjiga v glavo. Ela jo je klofnila in padla je na tla. Nato je druga knjiga poletela in želela udariti Mateja v trebuh. Matej jo je brcnil in poletela je v računalnik. Računalnik je kar naenkrat oživel. Govoril je grde besede in na ekranu se je pokazal sredinec. Jaz sem se odpravila v jedilnico in obkrožili so me noži. Rešil me je kuhar, a je za njim prišla ponev in ga udarila po riti. Ela in Matej sta se rešila knjig in odšla v 5. razred. Za njima sem prišla tudi jaz. Skupaj smo se odpravili v telovadnico. V telovadnici so vse povsod skakale žoge.

Hitro smo stekli v 5. razred, pobrali torbe in zbežali domov.

Julija Knavs, Ela Muhič in Matej Žnidaršič, 5. razred

PREDMETI V ŠOLI SO OŽIVELI

Ko smo Tian, Roko in jaz danes prišli v šolo, so se nam dogajale zelo čudne stvari. Stopili smo v razred. Kar naenkrat so naša naslikana očesa, ki so bila obešena na steni, oživila. Oživel so tudi naši mali dalmatinci, ki jih uporabljamo za bralno značko, ter lastovke, ki visijo nad tablo. Tianu je v zadnjico priletel desertni nož in nato še Roku. Sama sem se ob tem zelo smejala in zabavala. Za malico smo šli v jedilnico. Tam so krožniki leteli po zraku in eden je celo zadel kuharja v glavo. Nato smo odšli v knjižnico, da bi si izposodili knjige. Knjige so bile raztrgane. Vsi prestrašeni smo zbežali iz šole in ko smo bili zunaj, je ta eksplodirala.

Brina Knavs, Roko Bečirovič, Tian Zbačnik, 5. razred

Slika 6: Erin Montanič, 3. razred

Slika 7: Erin Montanič, 3. razred

NAŠ GLEDALIŠKI KLUB

SEDMOŠOLKE, VKLJUČENE V GLEDALIŠKI KLUB, SMO VELIKO NASTOPALE

Sedmošolke, ki smo bile letos vključene v gledališki klub, smo prvič nastopile na prireditvi ob občinskem prazniku. Tema programa so bili medgeneracijski odnosi. Vsaka je recitirala svojo Pavčkovo pesem o starih predmetih, ki so jih nekoč uporabljali in jih je do danes povozil čas (burkle, svitek, nečke ...). Po končanem nastopu so nas številni gledalci nagradili z močnim aplavzom, nato pa je nastopila še pevska skupina društva upokojencev, ki se je s svojimi pesmimi prav tako vrnila v preteklost.

Neža Bambič, 7. razred

Na dopoldanski prednovoletni prireditvi smo članice gledališkega kluba nastopile s predstavo Božična darila, ki smo jo napisale same. Pri igranju smo se zabavale, saj nam je bil prizorček všeč. Govori o tem, kako so se po šoli razširile govorice, da je Božiček izginil, zato je nekatere skrbelo, da ne bodo dobili daril. A na koncu se vsi strinjajo, da so več kot darila vredni prijateljstvo, sreča, ljubezen in druge stvari. Prizorček je bil prav zaradi tega sporočila poučen in z veseljem bi ga še kdaj zaigrale.

Eva Vesel, 7. razred

Za Prešernov dan smo v okviru gledališkega kluba nastopile s predstavo Čudežna vreča. Govori o tem, kako je tetina nečakinja na skrivaj pojedla čokoladni namaz, pleskavico in še kaj. Zato gre teta po čudežno vrečo, da bi odkrila tatu, in z njo ugotovi, kdo je kradljivec. Nečakinja, ki je to storila, se vsem drugim, vključno s teto, vljudno opraviči in spet vse postanejo prijateljice. Na tej predstavi sem se zabavala in z veseljem bi jo še kdaj odigrala.

Veronika Knavs, 7. razred

Prireditev ob 70-letnici Društva upokojencev Loški Potok smo članice gledališkega kluba nastopile z nekaj prizori. Prikazale smo, kako smo si vnukinje in vnuki različni s svojimi starimi starši, kako mlajši ne poznamo domačih in starinskih izrazov in kako starejši ne poznajo današnjega slenga. Prizore smo si izmislile same, pri tem pa so nam pomagali dogodki, ki jih zares doživljamo doma pri svojih dedkih in babicah. Naši nastopi so zares nasmejali občinstvo in tudi nas same, saj se je bilo zanimivo postaviti v vlogo starejše osebe.

Lara Kordiš, 7. razred

Na dopoldanski proslavi pred 8. februarjem smo nastopile s prizorom na temo vrednot. Govori o tem, da moramo biti prijazni, da si pomagamo, ko smo v stiski, in da ne smemo biti nesramni do drugih in drugačnih. Poudarjene vrednote so nam bile zelo všeč. Predstava, ki si jo je ogledala cela šola, je bila zelo poučna, saj so se otroci lahko naučili, kako je bolje ravnati, če naletiš na dva, ki se prepirata ali zmerjata. Učenci so se nasmejali, saj smo prikazale, kaj je prav in kaj ni. Okrog vratu smo imele obešene kartončke z zeleno kljukico in rdečim križcem in smo jih obračale glede na to, ali je v določeni situaciji nekdo ravnal prav ali napačno. V tej predstavi sem se zelo zabavala in se tudi veliko naučila.

Lara Cimprič, 7. razred

10. 6. se je v šolski dvorani odvijala zaključna prireditev, na kateri smo nastopile tudi članice gledališkega kluba. Na odru smo predstavile prizor iz igre Žarka Petana Pet Pepelk.

Zgodba pripoveduje o Pepelki, v katero se je zaljubil kraljevič. Minister in njegov pribočnik sta dobila nalogo, da jo poiščeta. Iskala sta po vseh knjigah in na preizkus povabila pet deklet. A našla sta le lažne in ne prave Pepelke, saj nobena ni uspešno prestala preizkusa. V tej predstavi se je dogajalo veliko smešnega, zato je bila polna dvorana ves čas nasmejana.

Najprej smo prizor odigrale na dopoldanski predstavi, ki je bila namenjena učencem, nato pa še zvečer za odrasle. Gledat so jo prišli naši starši in občani Loškega Potoka, ki so ob njej uživali. Tudi me smo uživale ob igranju svojih vlog, ki so bile kar zahtevne. Veselimo se že novih iger.

Stela Poje, 7. razred

Čisto ob koncu šolskega leta pa smo z igro Pet Pepelk nastopile tudi v domu starejših občanov na Hribu. Naš nastop si je ogledalo kar nekaj stanovalcev, ki smo jim popestrili dan in so nam veseli zaploskali. Naslednji dan pa smo z igrico razveselile tudi otroke v našem vrtcu in čeprav je ena od »Pepelk« manjkala zaradi bolezni, smo igro malo priredile in jo lepo izpeljale.

Rebeka Kordiš, 7. razred

NASVETI ZA BOLJŠE UČENJE

Pravijo, da se učimo celo življenje. Učenci, pa se znate učiti? Preberite, kaj vam svetuje Lada.

Za ljudi je bil vedno cilj preživeti, a danes to pomeni nekaj drugega. Če so se v preteklosti preživljali z lovom in skrivanjem pred divjimi živalmi, zdaj preživi tisti, kdor ostane na površini metaforičnega 'morja'. Za odrasle to morje pomeni plačevanje davkov in služba, pri otrocih in mladih pa večinoma šola in ocene znotraj nje. V sedanjosti je zelo pomembno imeti dobre ocene, ker bodo dale podlago za naprej. Čim bolj trdna je podlaga, tem več nadstropij, v smislu štipendij, dobrih srednjih šol in na koncu službe, boš lahko zgradil.

Tako je tukaj zbranih nekaj nasvetov, ki ti bodo omogočili lažje, hitrejše in podrobnejše učenje. Bilo je dokazano, da ti poslušanje razlage pri pouku prinese 10 % znanja. V začetku se ti lahko zdi 10 % skoraj nič, a vseeno je to več od nič. Tako da pri pouku hočeš nočeš moraš poslušati učitelja, če se želiš po šoli še sprehajati zunaj. Če nečesa pri pouku ne razumeš, takoj ali po uri vprašaj učiteljico, ker je samo »pifljanje« brez veze, če ne veš, o čem se govori.

Vaja dela mojstra, če mojster dela vajo. To je res. Zato je pomembno delati domače naloge. Če še vedno ne razumeš, bomo pogledali na to kot na pripravljanje juhe. Prvič je preslana ali ni dovolj skuhana ali pa je brez kakšne sestavine. A vsakič postaja boljša. Enako je pri domačih nalogah.

Poleg učenja pa sta pomembna tudi spanje in sprostitev, ker ko si utrujen, se možgani več ne ukvarjajo s snovjo. Ne moreš se učiti ves dan, zato moraš delati odmore vsakih 45 minut ali uro.

In v tem morju ocenjevanj in testov nikoli ne pozabi nase, na to, kar te dela srečnega. Včasih se ustavi, spij svojo najljubšo pijačo, preberi list svoje knjige, se poigraj v svojo najljubšo igrico, pojdi ven in sedi pod drevesom na svežem zraku.

Lada Pivovarova, 8. razred

FOTOGRAFIJA UČITELJEV IN DEVETOŠOLCEV

Spominska fotografija učiteljev in devetošolcev, ki z letošnjim šolski letom zaključujejo osnovno šolo. Vsem devetošolcem želimo uspešno nadaljnje šolanje in veliko uspehov na nadaljnji življenjski poti.

